

dane dotyczące charakterystyki zakładu pod względem ochrony powietrza atmosferycznego przed zanieczyszczeniem — w ciągu 6 miesięcy od dnia wejścia w życie przepisów przewidzianych w art. 2.

2. Wojewódzki organ do spraw ochrony powietrza w porozumieniu z właściwym państwowym inspektorem sanitarnym określi dla zakładów wymienionych w ust. 1, których działalność powoduje przekroczenie dopuszczalnych stężeń substancji w powietrzu atmosferycznym, rodzaj i ilość substancji dopuszczalnych do wydalania przy uwzględnieniu wszystkich źródeł zanieczyszczeń na danym terenie. Organ ten w miarę potrzeby zobowiąże te zakłady do budowy, zainstalowania i eksploatacji odpowiednich urządzeń albo zastosowania odpowiednich środków, służących do ochrony powietrza atmosferycznego przed zanieczyszczeniem, oraz ustali — w uzgodnieniu z danym zakładem — terminy wykonania tych obowiązków.

3. Jeśliby sprowadzenie zanieczyszczeń na określonym obszarze do dopuszczalnych stężeń przez zastosowanie w już istniejących zakładach dostępnych technicznie i ekonomicznie urządzeń lub środków było niemożliwe, właściwe prezydium wojewódzkiej rady narodowej w terminie i zakresie określonym przez Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej opracuje i przedstawi kompleksowy plan przedsięwzięć dotyczących danego obszaru, a zabezpieczających ochronę powietrza atmosferycznego przed zanieczyszczeniem na tym obszarze, i przedłoży go do zatwierdzenia Radzie Ministrów.

4. Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej określi szczegółowe dane niezbędne przy zgłaszaniu charakterystyki zakładu oraz zasady określania rodzaju i ilości substancji, dopuszczalnych do wydalania.

Art. 14. 1. Kto wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi:

- 1) nie buduje, nie instaluje lub nie eksploatuje urządzeń albo nie stosuje odpowiednich środków służących do

ochrony powietrza atmosferycznego przed zanieczyszczeniem (art. 3 ust. 1 oraz art. 13 ust. 2),

- 2) nie stosuje odpowiednich środków ochronnych przy utrzymywaniu hałd lub wysypisk (art. 5),
- 3) nie wykonuje pomiarów stężeń substancji w miejscach określonych w art. 8 ust. 1,
- 4) nie zgłasza danych dotyczących rodzaju lub ilości substancji albo innych danych dotyczących charakterystyki zakładu (art. 13 ust. 1),

podlega karze grzywny do 4.500 zł.

2. Orzekanie w sprawach wymienionych w ust. 1 następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

Art. 15. 1. Wojewódzki organ do spraw ochrony powietrza wymierza zakładowi karę pieniężną za przekraczanie rodzaju i ilości substancji, dopuszczalnych do wydalania (art. 4 ust. 2 i art. 13 ust. 2).

2. Kary pieniężne obciążają wyniki gospodarcze zakładu.

3. Rada Ministrów ustali w drodze rozporządzenia zasady określania wysokości kar pieniężnych i tryb ich ściągania.

Art. 16. Przepisów niniejszej ustawy nie stosuje się do ochrony powietrza w zamkniętych pomieszczeniach.

Art. 17. Sprawy ochrony powietrza atmosferycznego przed oddziaływaniem substancji promieniotwórczych regulują odrębne przepisy.

Art. 18. Ustawa nie narusza przepisów dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. Nr 37, poz. 160).

Art. 19. Ustawa wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *E. Ochab*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

88

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 kwietnia 1966 r.

w sprawie zwolnienia z obowiązkowych dostaw zbóż, ziemniaków i zwierząt rzeźnych niektórych gospodarstw rolnych w województwie rzeszowskim.

Na podstawie art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 10 lipca 1952 r. o obowiązkowych dostawach zbóż (Dz. U. z 1961 r. Nr 35, poz. 182), art. 42 ust. 2 dekretu z dnia 28 sierpnia 1952 r. o obowiązkowych dostawach ziemniaków (Dz. U. z 1961 r. Nr 35, poz. 183) oraz art. 16 dekretu z dnia 1 grudnia 1953 r. o obowiązkowych dostawach zwierząt rzeźnych (Dz. U. z 1953 r. Nr 50, poz. 244 i z 1957 r. Nr 38, poz. 163) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rolników, którzy w latach 1963—1965 nabyli bądź w okresie 1966—1970 r. nabędą od Państwa samodzielne gospodarstwa rolne na terenie Bieszczad lub na innych terenach wymagających dosiedlenia, położonych w województwie rzeszowskim, określonych przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie — zwalnia się z obowiązkowych dostaw zbóż, ziemniaków i zwierząt rzeźnych w roku nabycia gospodarstwa rolnego oraz w ciągu pięciu lat następnych.

§ 2. Do gospodarstw rolnych, o których mowa w § 1, nie mają zastosowania przepisy zawarte w §§ 26, 27 i 28 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1957 r. w sprawie obowiązkowych dostaw zbóż (Dz. U. z 1964 r. Nr 46, poz. 316), w §§ 8, 9 i 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 lipca 1962 r. w sprawie obowiązkowych dostaw ziemniaków (Dz. U. Nr 44, poz. 214) oraz w § 13 ust. 1, § 14 ust. 1 i § 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1963 r. w sprawie obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych (Dz. U. z 1963 r. Nr 4, poz. 20 i z 1964 r. Nr 26, poz. 169).

§ 3. Wykonania rozporządzenia porucza się Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu oraz Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *P. Jaroszewicz*